

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, Il·lustració Mallofré, carrer Jauguera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes: 1.000 Ptas.
a provincas trimestre: 3.000
Extranger y Ultramar: 4.000
Anúels, a preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remey para combatre per oronica y rebelde que sia tota classe de.....

de continuades curacions y d'una acceptació general, son las millors probar para demostrar que'l

TOS

La que paga més contribució de la provincia.

Esclat

L'istiu ja ha arribat. Benvingut sia!

L'ivern es fora, i amb ell, aquells rafols de vent que eren el nostre pa de cada dia i la caiguda de les fulles i aquells boirosos dies que fan restar el mon endormiscat... som mort... i en que tot presenta un aspecte gris... trist... ensupit... amb un ambient xafegós... que fins hi ha vegades que t' fa pensar, encara que no sigui mes que per braus moments, si la vida es un ensom-ni estúpid! Ah! quan en aque ls dies me trobo al camp sol davant de planuries ermes... boi sen se verdor, tenint sols per companyia els arbres erts... assecats... cadaverics... moguts pel vent que fa baladrejar unes branques amb altres, produint un soroll feble com si fos produit per els óssos de cada vers... quan no canta cap aucell... quan neva... neva... i la terra queda tapada per un mantell blanc i pur, blanc com el mantell que cobreix una mortalla a les pots, que produeix esgarriantesses de fret, posa las carns amorotades i deix el cor fet un marbre. Allavors ¡ai! allavors es quan sento baf de cementiri i allavors es quant s'apodera de la meva anima una tanta melangia... tan fonda que fins voldria morir-me...
¡Ah! que trist es l'ivern!

¡Pero al istiu! al istiu tot presenta un aspecte contrari.

Al istiu tot reviu

Al istiu no hi ha boires, tot es llum; el sol se desperta mes matiné i brilla am tan d' esplendor durant el dia, li agrada tan el sé entre nosaltres, amb aquest temps, que molts dies, pero molts dies no sab com despedir-sen, li sab tant de greu el deixar-nos que ronseja i... s'en va per fi, está clar com l' empenyan les tenebres i amb altre part el cridan, pero ho fa girant-se moltes vehades i plorant... plorant unes llágrimas deurades i platejades, son les llágrimas que 'ls sols tenen.

Al istiu en que s'omplena de flors tota la terra.

Al bell temps en que esclatan arreu, violetes, roses, clavells, gardenies, camelies, mare-selva, gamsamins, pensaments, nardos i liris.

Al istiu en que fins al espai donan moviment i vida els rocarols, les falsies i les orenetes i amb son continuat garroteix al ensemps que revoloteixant per els arbres, forman armoniosos cants am que s'enjoia natura, els verdarols, les cadarneres, cugullades, les merles, els rusinyols les fan-negnes i les pastureslles.

¡Ah! que n' es d'ermoc l'istiu, que n' es de bell, poetic, encisadó!

Al istiu, al bon temps que s'en diu, els arbres se revesteixan de fallam vert, color d'esperança com si 'ls arbres al igual que 'ls aimants, també esperessin, com si tots ells fossin enamorats, jo crec que si que 'n son, perque no es vritat qu' aixó d' está enamorat es una cosa molt delitosa, es molt poetica? i els arbres en son tan de poetics.

Fan la brotada, es eom si diguessim fan l' amor.

El temps de la brotada es el temps de les seves íntimes relacions. Acaban de fer la brotada, que's com si diguessim se casan i després ve'l fruit.

Del istiu també s'en diu el bell temps gjo ho trobo molt ben explicat, donc en que's podrà comparar, la beleca d' aquelles deurades aubes matinals miradas de cara al mar i en els precisos moments en que els raigs de sol, a que 'ns te acostumats nostre cel ras

i esplendent, quedan reflectits en les aigües blavengues del mar; am que podrà comparar-se si no hi ha comparació?

I si ademés:

«Del rossinyol

Al sortí'l sol

El cant no manca,

Mentres joicós

Salta amorós

De branca en branca».

Al istiu en que tot es vida en que tot renaix, en que tot se mou, els aucells arpeglant material para construir el seus nius ont han de fer mes tart la cria, les belleses fiblant de flor en flor i extraient d'elles el néctar mes delicat i fins el mes petis papillons de mil i mil colors festejant ran de terra a les violes, campanilles de marge i altres flors totes elles les mes poetiques.

Al istiu en que fins, al camp, l'aire t' convida a obrir els pulmons al seu alé, a respirar aquella atmósfera embaumada per les essencies més ubriagadores.

Al istiu doncs en que tot respira vida, en que tot se desperta, sento io també com un desvetllament, se deixonda el men esprit, sento un esclat de nova vida, sento circular en mi la sanc feconda com la sava de les plantes, sento aixamplar-sem l'ánima, acudir infinitat d'idees a la meva pensa, més expressió en els llavis, sento desitj d'enlailar-me i m'forjo uns moments l'idee de que l'home té ales i pot per consegüent emprendre rápida i impetuosa volada envers les regions aérees, envers l'immensitat del espai.

I sento un plaer pur... gran i noble... inmens... indescriptible... que m'apassiona... que m'extasia... que m'fa entreveurer l'etern... que m'fa entreveurer l'infinit.

Sento un foc sagrat.

Un foc que no crema.

L'Il·lusió.

¡L'Amor!

MIGUEL BARBERÁ.

Reus i Juliol de 1900.

Desequilibri

Sigle XIX.

A dintre un tercer pis, de pobre aspecte, d'un rónecó carreró gens saludable que apenas respirarhi s'hi podia y ab mobles que de vells donavan llástima, un home de trent' anys, ab rostre palit, sos cólsers descansant sobre una taula y abstrèt son pensament com per art mágich, així, s'hi molt baixá veu, tot sol parlava.
¡Qué's donchs le mon sino una poma plena de cuchs famélichs qu' ab desfici's manjan y empenyente ab efany no's donan treva y ab nom d'Humanitat, son có's vesteixen? D' homes y donas plé, sens poder veurer's se donan erendez-vous cada vijilia y al trovarse, ab calor son róstre's besan... ¡qué's sino, un magatzém de hipocresia!

Capido há cambiat les sevas armas

per fletxa porta avuy una gran bossa

y solt fer tret segú, quant éll apunta...

que encar' que tapat d' ulls, hi veu per sots.

Vesteix l' Honor ab trage de las festas lluhint per tots indrets, lo veuréu corra; la Virtut surt de casa acompanyada tement per embruters' no porte roba.

La Amistat fá a voltes de madastra que's per xó que a tothom mira a qua d' ull; y si li surt de son llavi la rialla, en cambi se la veu estrenya el puny.

Lo Travaill, que's qui há de redimirnos, trova el cansell posat; portes tancades tant sals per tots indrets se solan veure, y l' obrer ab las mans a la batxoca,

Parlar del literat no vull, que apenas guardar en sen cervell pot l'equilibri puig que foreas majors sempre l'empenyan en la fosca pendent del presipiá...

La flama del quinquet que il·luminava aquell reduit espay, feu mala cara per falta d'esperit que alimentar-se... y així acabà la inspiració del drama.

Vivint a un principal, ab opulencia, un có's acomodat a una poltrona, un home de trent' anys roberit de vida, tot descansant sos peus sobre una alfombra, y seguint mentalment totes las formas que del fum d' un cigarro de l' Habana en largas espirala vega enlairarse...

¡Qué he en lo mon s' está, —ne murmurava. De son rich «remontoir» la clara esfera qu' ab puntes de brillants tota guarnida formava com talment una corona, ab son monótem ritme, el temps midia.

Clavá sa vista en ella y com fós l' hora que ab ansia frebrosenca ell esperava, se feu engantxá l' cotxe a tota pressa y al mirell consultá la seva fatxa.

Trenta minuts després, baixá del cotxe y a son «café-chantant» tranquil entrava. —¡Bon soir, mon petit bébé!—digné la diva— —¡Bon soir, ma belle emour!—éll contestava.

Donantse estratament una abressada y ab frases que ningú vá podé entendre perque se las van dir a cau d'orella... la festa comensá molt esplendent.

Aquí y allá «mamsel·les» ensisadoras lluhint ses bellas formas ab ríchs trajos; arreu, per tot l'entorn, remor de besos trenats «óllas» ab «ólls» ab los seus brasses.

A dojo lo «champagne» arreu vesantne l'esclat de bon-humor reperquía, y al só de «chansonettes» merlisiosas, desitj brutal, al hóm, davan sens' mada.

Y entant que aquella atmósfera viciosa cargada de alcohol a totas horas com bóire atapahida, 'l bef llensava... deixeva el llit, l' obrer, per' nar a l' obra.

LLUIS MATAS Y CARRE.

Intermezzo

Parlemnos, li deya ell, pero parlemnos be, tal com deuríem fero sempre, apartats de tot lo que no sápigam escoltarnos. Ja n' em dit prou de cosas pels altres; comedia interessant per ells pero no per nosaltres que

semblen talment pendre part per distreurels, perquè ens vejin y ens escoltin...

L'artista músich aprofita també moltes vegades un moment per esplayarse de la emoció que li produheix l'acció que desenrotlla; quant aquests li permet callar los personatjes, y parla ell, pero sol, y ab unas quantes notes sortides del fons de la seva ànima enclou lo pensament musical de la seva obra, y es allavors quan deixa sentirse en aquell moment d'expansió es quant nos parla ab més intimitat.

Aixís nosaltres; lo mon no ens calla may d'obstacles, de desengany, de penes, de tot lo que pugui entelàs las ilusions de dos cors enamorats com els nostres. La vida es un seguit de contrarietats y tot sembla que s'esforça en demostrarho, com si nosaltres que hi vivim, y molt en dintre no ho veigessim tan clar com ells que a cada moment ho repeteixen...

Prou ho sabem y de sobres lo qu' es la vida y lo que porta, pero em d'esforçarnos en vullguer veurer altre cosa, un ideal que per sobre de tot nos encorrají. Totom las ha passat las lluitas de la vida pero també es ben cert que d'entre ellas ne surt molts cops un goig inmens; y aquest goig es el que vull que sentis, que d'entres las envejies y dolenteria de gent estúpida s'enlayri lo pensament y trobis cosa bona, la forta estimació de dugues animas que per un instant parlan solas completament solas. Are que 'l mon calla parlem nosaltres, pero no ha crits, sino á cau d'orella, baixet, poch á poch y á teló tirat... diguemnos lo que sentim y no lo qu' ells voldrían.

Ella que l'escoltava ab lo cap baix y com assentint a lo qu' ell li deya, s'el mirá fit á fit y ab ulls d'enamorada.

Aixís m'has de mirar (continua ell) aixís es quant parlatse dos cors es diuen cosas bonicas qu'alegran y retornen lo goig de l'ànima: en aqueix moment, quant los ulls enamorats es cambian la llum de llurs miradas, lo mon es tot un altre, es un espay inmens, per dugues animas; caminal verge encatit de flors y cel de clases esplendents.

Tu la coneixes prou la sensació aqueixa, tu com yo mateix l'has sentida aqueixa rápida transformació, porque yo t'he mirat molts cops y se lo que hi había en cada una de mas miradas.

Jo de mi se que me n'adono molt de cambi tan horrible, porque yo l'he coneguda avui aquella vida freda, terrible, la de viurer sense creuer, veurer un de sengany en cada cosa, no sentis may ni 'l mes lleuger refrech d'una ilusió, ni pensas tan sols ab l'unich que no sol deixarnos; ab l'esperansa. Jo he viscut llarch temps en lo mon de l'indiferencia, he passat per jardins hermosos sense trobarhi la boniquesa qu'el cant de l'auellada pregonaba: lo cor sech d'ilusions y llágrimas s'anaba endurint per moments y no sentia al entorn meu res mes que uno confusió estranya de crits, y veus que lluitaban... a ratos una quietut somorta que quant m'en daba compte m'esglayaba. Si, tambe la coneix aquella vida despullada d'esglays y d'alegrias; tambe he passat llarch temps corsecat per l'indiferencia per eixos camins que may s'acaban y son sempre lo mateix rublers d'erizals y flós llenzadas d'altres...

Lo goig de vida me les despertat tu, que al recordarte s'embelleix bona part de lo que em volte, y quant jo mateix m'escolto, sentint parlar al cor que de tu em parla, hi crech ab lo que no creya y sento dintre meu una sed d'esperansa qua may havia conegut.

Ella continuaba escoltantlo extasiada, com qui delectants ab lo ritme falguer d'una cansó amorosa, repeteix á la sordina lo motiu inspirat que l'enamorava... Que com ell tambe s'hi trobaba en aquell cel ple de llum y ventura; tambe 'l fruhia lo goig de mirarse y trobar en llurs miradas l'escolt d'un amor que volia seu a totas horas.

Y aixís mirantse fit á fit, emocionats l'un y l'altre, es parlaban de pensament, es deyan cosas que provocaban un sorris exuberant de tendre poesia, arribant al extrém de que ni s'veyan, y al sentirse se confonien; llurs animas fortament abrasadas es perdían entre boires d'un ambient de llum que las purificaba...

Lo despertar fou el de sempre, tornar al mon, al drama que may s'acaba, á las miserias de la mermolació, els desengany, de la falta d'amagar ben fondo tot lo que de bó sent lo cor, á mentir, á riurer, á la comedia eterna...

A S. VILAPLANA. Barcelona, Juliol 1900.

Las festas de sant Miquel y l'Orfeo Catalá á Vich

L'arribada del Orfeo Catalá fou grandiosa. L'esperavan, lo diputat don Ramón d'Abadal, los socis del Círcol Literari y d'altres societats y la Banda municipal. Las senyoretas del Orfeo foren obsequiadas ab poms de flors pels socis del Círcol Literari. L'andén y la plassa de l'estoió, la Rambla del Carme y plassa de la Constitució, s'ompliren de gent que aclamaven al Orfeo y á Catalunya. Devant de Casa de la Ciutat cantá 'l «Cant de la Senyera» y 'ls «Xiquets de Valls», essent molt aplaudits. Tot seguit l'Ajuntament rebé al Orfeo en la sala de sessions, donantli una calorosa benvinguda, que ou contestada ab agraïment pel senyor Cabot y ab numerosos y entusiastas viscos pels orfeonistas.

Lo senyor Alcalde, el nom de la ciutat de Vich, adorná la Senyera ab una artística corbata de morrè, color de «salmo», ahonts hi llegeix ab lletres góticas: «La ciutat de Vich al Orfeo Catalá», l'esout y l'any 1900, entre adornos de molt bon gust.

Acompanyats los coristas molt galantment pels socis del Círcol Literari, foren distribuïts en 17 posadas.

Al vespre, lo teatre Assonench estava entaxonat de las més distingidas familias de Vich y dels pobles del entorn y d'un numerosíssim públich que omplia fins los corredors y passillos.

Lo concert fou una oració continuada per en Millet y 'ls seus orfeonistas, haventse de repetir las cançons populars catalanas. Las composicions de música religiosa de Palestrina y Victoria, foren molt aplaudides.

Al sortir del teatre l'Orfeo depositá la Senyera á la Sala del Consistori municipal.

Avuy, de bon matí, los orfeonistas han visitat lo Museu Arqueològich, quedant admirats de las innúmerables bellessas que s'hi han aplegat. Han visitat tambe 'l temple romá, acompanyats sempre pels socis del Centre Literari, que han fet los honors de la ciutat, ab una amabilitat que deixá encantadas á las orfeonistas.

A l' hora del ofici, la Catedral estava plena de gom á gom. Celebrá de pontifical lo nostre compatrioi doctor Colomer, Bisbe de Tonkin, y feu un notable lissim sermó en nostra hermosa lengua 'l senyor Bisbe de Vich doctor Torras y Bages. L'Orfeo ha cantat la missa del Papa Marcelo, ab la perfecció y bon gust de sempre, causant l'admiració de quants tingueren la sort d'escoltarlo. Al oratori ha cantat el «Corals de Millet. Després, los Bisbes doctor Torras y Bages y 'l doctor Colomer, han rebut al Orfeo en la gran sala y capella del Palau Episcopal.

La secció de senyoretas ha cantat la «Salve» del mestre Brunet.

Lo Sr. Torras ha despenjat de la Senyera la corbata de Vich, l'ha colocada demunt la «mesa» del altar, y ab las ceremonias de rúbriques l'ha benehida. Al colocala altra volta á la Senyera, ha recordat ab frunció que ell es son protector de tan distingida institució coral, y ha dirigit afectuosas frases de simpatia y d'encoratjament als orfeonistas, Aquets han besat l'anell als dos senyors Bisbes.

Al sortir del Palau y al passar l'Orfeo pel carrer de Sant Hipólit, la campana de la capella de Sant Miquel lo saludá brandant al vol alegrement, lo capellá ha tret al brançal de la porta la reliquia de Sant Miquel y l'ha posada en contacte de la Senyera y en aquell moment los socis del vehí Círcol Literari han deixat snar moltíssims coloms, brancas de llover y poesias provocant com es natural un escolt de viscos y aclamacions á Vich y á Catalunya y al Orfeo entre 'ls socis, orfeonistas y la inmensa gentada que omplia 'l carrer.

Després l'Orfeo há anat á despedirse del Municipi. Durant aquest acte los socis del Círcol Literari han agraït al Ajuntament y al Orfeo la cooperació en tant simpáticas festas y l'Alcalde ha regraciat tambe al Círcol y al Orfeo la part esplendrosa que han tingut en lo llhiment de la festa.

Lo Círcol Literari ha rebut en son local als orfeonistas després de dinar y 'ls socis han fet los honors de la casa, obsequiant delicadament ó sos hostes.

La despedida ha sigut tambe molt entusiastas, vegentse los carrers y voltants de l'estació plens d'entusiastas admiradors del Orfeo que al passar la Senyera se descubrian aclamant á Catalunya y á tan distingida associació coral.

Vich, 5 Juliol de 1900.

CRÓNICA

Durant lo dia d'ahir bufá un fort vent que aixecant la pols de nostres mal cuidats carrers los feyan intranzitables.

Ahir matí al baixar del carro que guiaba, en la carretera de Riudoms, se orou que morí repentinament la vehina de l'esmentada vila, Teresa Mostros Magriñá, casada y de 48 anys d'edat.

La desgraciada Mostros se dirigia á aquesta ciutat ab carregament de verduras para 'l mercat del dia y al ser á poca distancia d'aquesta, y en lo moment de posar los peus á terra, fou quant li doná 'l accident que li costá la vida quedant estesa á la carretera mentre l'animal que conduhia 'l carro no pará fins ser á la plassa Mercadal, lloch del mercat.

Enterat lo Jutjat del trist succés ordená l'aixecament del cadavre y sa conducció al Hospital.

Sentim aquesta sensible desgracia y enviém á l'ersemps nostre pesam á la familia de la difunta.

Després de vacilacions mil ha dimittit lo Ministre d'Hienda en Fernandez Villaverde, havent sigut substituït pel senyor Allende de Zalaazar.

S'assegura que 'l Sr. Villaverde ocuparà á n' el Congrés lo puesto del Sr. Pidal y Mon, qui sembla está menos conforme cada dia en la política d'en Silvela.

Ahir reberem la visita del Delegat consular del Estat Lliure d'Orange á Barcelona don Lluís Fuster y Galvez, participantnos que demá dilluns á dos quarts de deu de la nit se reunirá en lo «Centro de Lectura» la Junta executiva per dit senyor convocada pera acordar en definitiva lo caràcter de la festa projectada celebrar en aquesta ciutat á favor dels ferits boers, á qual efecte ens ha invitat personalment.

Hem rebut lo número 2 del setmanari catalá que ab lo nom de «La Comarca Olotina» veu la llum á Olot.

Ab molt gust hem llegit las protestas de germanor que fa envers son confrare «Sanch Nova».

Aixís ens plau, valents y considerats companys, sembrém tota agermanats nostras doctrinas que la terra no es ingrata y si la conrenhém ab lo bon exemple poch trigará á donar son prehuat fruit.

En lo Gran Café d'Espanya, se donará aquesta nit lo segon concert de la temporada per la brillant banda del Regiment Infanteria de Almansa, la que executarà lo següent escullit programa:

- «Espanya», (Pasa-calle), Caballero.
- «La estrella del Norte», (fantasia), Meyerbeer.
- «La Revoltosa», (Duo y guajiras), Chapi.
- «La Ozarine» (Mossich), Chapi.
- «La Bruja», (Jota), Chapi.

Han quedat ja cobertas las zanjas de la plassa de Prim obertas per la societat «Electra Reusense» per colocalhi los alambres destinats á donar llum als 20 archs voltaióchs que denhen colocalarhi.

Avuy á las 10 de la nit tindrà lloch en la societat «Lo Brinco» un ball que promet veures molt lluhit, cuél programa correrá á càrrech de la aplaudida banda «Inventu Reusense».

Tots los diumenges del istiu se farà ball ó algun altra festa para divertir al número considerable de familias que en busca de recreo acudeixen á dita societat de cada dia mes favorescuda.

La llangosta ha aixecat lo vol á Extremadura, la Manxa y Andalusia. Res pot ferse ja en ditas regions contra la plaga. Lo que procedeix es segar ab la major activitat possible.

A Dueñas y demés pobles invadits de Castella la Vella segueixen los treballs d'extinció, pero falta gasolina.

La feyna comensa á las tres del matí y se suspen á las nou de la mateixa. Se recull la llangosta en grans sachs, y després s'enterra.

Lo nostre bon amic don Albert Rusiñol president del Foment del Treball Nacional, més aliviat de la malaltia que ha posat en perill sa vida, ha sortit de Barcelona cap al poblet de Las Voltas, pera passar la convalescencia respirant los syres purs del hermós camp de nostra provincia.

No cal dir lo molt que li desitgem un prompte y complet restabliment de sa salut.

Aquesta nit, á dos quarts de deu, en lo Gran Café de París, tindrà lloch un concert per la banda «La Palma», executantse entre otras varias pessas, un pás doble alemany, la sintonia de «Norma» y la jota del «Padrino del Nene».

Lo numerós públich que ahir tranzitava per lo carrer de Llovers se deturava embadalit devant de la botiga que nostre amic D. Enrich Oliva te instalada en la casa número 52 de dit carrer, á causa d'estar convertit lo local en una exposició per demés interessant.

Principalment l'era la vista un mobiliari complet de quarto compost de dos llits, un armari, taula de nit, cadiras y butacas corresponents.

Tot aquest joch de mobles es de caoba tallada al buril ab la perfecció mes cumplerta adornada ab daurats y ab alguns ramatjes en colors fets al esmalt trencan la nuditat dels plintos, tot ab armonia al gust anglés modernista si be no ab la exageració ab que molta fan del estil extravagant.

Los llits tenen á la devantera dos columnas que rematan empenzadas per medi d' un fullatge d' escultura y daurats tancan lo quadrilongo que en mitj d' un artístich dibuix ostenta un ramatje ab fullas de cart y tulipas de colors ben apromiat. Surmonta dit panyo una faixa de escultura formada per una grecs y fullatge. La capsalera la forman dos pilastras esculturadas que sostenen al alt lo dossier que s' presenta de front horisontal, al centre del qual, horisontal també hi ha una banda d' una escultura sumament delicada. La part inferior simula també tres cossos, y l' del centre mes sortit y de mes elevació, simulant un arch rebaixat també es mes rich en tallats que s' destaquen del fondo tot daurat, á més de las faixas de escultura també que posan de manifest uns dibuixos artístichs á tot ser.

L' armari es verdaderament un moble monumental. Tres cossos se destaquen al primer colp de vista. Lo central te una lluna de cos enter, bisellada, que es com á sostinguda per un calaix que li serveix de pedestal. Demunt del gran mirall hi ha un espay buyt que está surmuntat per una cuberta que té un remate horisontal adornat per una gran cinta que en sortit rellou ostenta un entrellassat de fullas vegetals ab daurats del gust més exquisit. Lo costat esquerre del moble lo forman dos armaris d' una sola porta, entre 'ls quals un calaix separa la diferencia del treball del un y altre. Lo inferior te l' plafó fet d' un grup de cintas posadas verticals á gran rellou, y l' superior, que l' fa casi llis al fondo, los adornos son uns ramatjes de fullas y flors coloridas al esmalt que forma part integrant de la fusta. Lo costat dret del armari está destinat la part baixa á calaixos que ocupan casi la meytat inferior que cubreix una pedra jaspeada cendrosa que serveix de fila á un espay buyt per la colocació de flors ó fantasias demunt del qual hi ha un armari que ocupa la restant part, tancat per dos fullas que simulant un escut aquest está adornat per dibuixos pintats al mateix estil que 'ls referits. Com los cossos laterals no tenen igual alçaria que l' central, una especie de vano fet per cintas y fullas uneix las dos alserias que tenen los repetits tres cossos.

La taula de nit es una pesse elegant per demés. La part inferior es un plá que l' demostra un jaspi cendrés, que sosté dos columnas que á la vegada aguantan lo petit armari qual sola fulla es esculturada y daurada á més d' algún altre dibuix al color. Unaltra pedra jaspeada forma l' demunt y á més hi ha també altres petits estatjes que completan articles que conté la botiga y taller de mobles del Sr. Olive, y una y altre honran en gran manera la població que la conta com un dels primers establiments en materia de construcció de mobles y altres objectes d' ornamentació.

En l' elegant teatret de la propietat «Villa Julia» aquesta tarde s' hi posarán en escena las obretas «Café y Copa», «La Buena Sombra» y «La Banda de Trompetas».

En l' intermedi del segon al tercer acte lo senyor Cavallé cantarà la romansa d' «El Diablo en el Poder».

La funció comensará á dos quarts de quatre en punt.

En lo Congrès d' Higiene recentment celebrat en Roma, lo doctor Casagrandi demostrá per medi de senzillissims experiments, los inconvenients y 'ls perills que resultan del us de la cua en los vestits femenins.

Para aixó li bestá contractar á varias donas, á quinas vestí ab falda, quina cua, formada per una franja móvil de vint centimetres d' ampla, se someté al examen micrográfic després d' haver sigut pasejada una hora per los carrers de la Ciutat Eterna.

En todas y cada una de ditas cuas, lo doctor Casagrandi notá la presència de colonias enteras de microbis y bacillus, resultant que 'ls menors mals que 'n germen portin las mares al bressol de sos fills, son la influencia, la tisis, lo tífus y l' ténamos.

En presència d' aquestos fets, los higienistas assistents al Congrès de Roma no vacilaren en prescriure terminanment l' ús mortífero de la cua.

La direcció del Contenciós, conformantse ab lo proposat per la intervenció d' Estat, s' ha servit resoldrer que 'ls industrials compresos en l' últim párrafo del número 71 de la tarifa 2.ª de la contribució industria-

y 'ls prestamistas sobre joyas, etc., deurán fixar lo timbre móvil de 10 céntims en la matriz del recibo ó document que expedixin per cada una de sus operaciones, qual quantia excedeixi de 10 pessetas.

Lo recadut en lo dia d'ahir en l' Administració de Consums per diferentas especies puja la cantitat de pessetas 825'75.

La veu de la veritat

Desde més de quinze anys los medicamentos **COSTANZI** son los únichs que curan qualsevol enfermetat venérea ó sifilísica.

Pera més detalls llegeixis en 4.ª página **Miraculosos confits ó Inyecció anti-venéreas y Roob anti-sifilítich COSTANZI.**

Secció oficial

Registre civil

del dia 7 de Juliol de 1900

Naixements

Dolors Guà Estela, de Joan y Antonia.

Matrimónis

Cap.

Defuncions

Joseph Olmos Ros 21 anys, Hospital Civil.—Teresa Mestre Magriñá 48 anys, Hospital Civil.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Santa Isabel.

Sant de demà.—Sant Cirill.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	72'50	Cubas del 86	85'25
Orenses	22'40	Cubas del 90	71'25
Colonial	53'50	Amortizable 5 0/0	91'50
Norte	75'50	Ob. 5 0/0 Almensa	98'
Alicants	91'25	Id. 3 0/0 Fransa	51'12
Filipinas	91'25		
PARIS			
Exterior	70'55	Interior	72'50
GIROS			
París	27'	Londres	31'85

J. Marsans Roí
Representant en Reus: JOAQUIM SOCIATS
 CARRER SANTA AGNA, 28.
 Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	72'24	Aduanas	
Amortizable 5 0/0	91'70	Norte	53'45
Colonials		Alicants	75'65
Cubas 1886	85'25	Orenses	
Cubas 1890	71'12	Obs. 6 0/0 Fransa	94'62
Filipinas	70'95	Id. 6 0/0	51'12
Exterior París		Id. 3 0/0	
GIROS			
París	27'	Londres	31'85

Anuncis particulars

AVIS

La Camiseria de **JOSEPH MARTO-RELL**, s'ha traslladat del Arrabal Santa Anna, núm. 10, al carrer de Monterols, núm. 40.

Gran novetat en corbateria, géneros de punt botons y gemelos para camisas.

Se confeccionan calsetets, camisas, colls y punys. Especialtat en la mida

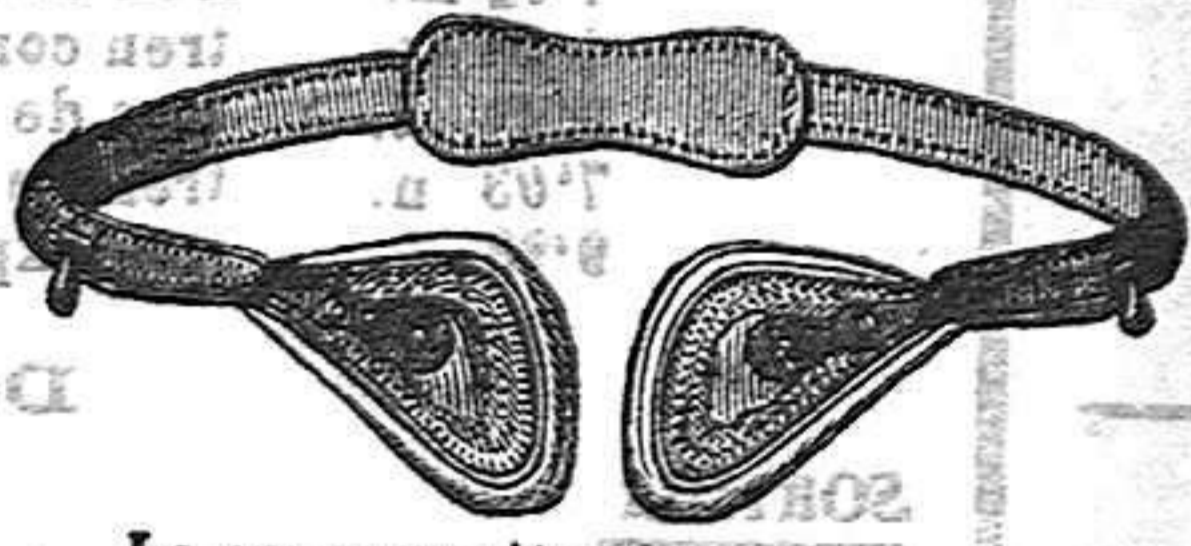
RECADER DIARI DE REUS A BARCELONA.

EDUART ARGEMÍ, te 'l gust de participar al públich en general y á sos amichs en particular, que fa l' viatge diari de Reus á Barcelona y vice-versa. S' encarrega de tota classe de recados y comissions á efectnar ja sia á Barcelona ja en alguna de las estacions de la via de Vilanova ahont te corresponsals. Hora de sortida de Reus, 4'35 matí. Id. d' arribada á Reus, 5'35 tarde. Los encarrechs son entregats á domicili segons se desitji. A Reus dirigirse al carrer de Llovera, 33, basté, y á Barcelona, Hospital 2 y 4. Lo preu dels encarrechs es módich. Lo recader compta ab totes las garantias exigibles. Imp. C. Ferrando, Plassa de la Constitució, 7

PASTILLAS FONT
Cloro-Boro-Sodicas á la Cocalna y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa-com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, afonia y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. **Farmacia de A. SERRA.—REUS.**
 De venta en todas las bonas farmacias y principals droguerias.

IMPORTANTÍSSIM

als herniats (Trencats)

Lo que acredita á una casa de comers no son precisament las alabansas inusitadas ni 'l reclam de falsos remittits y certificats, medis molt empleats en las grans capitals; pero aqui, ahont tots nos coneixém, sols los fets ab sa inconparroquia y de cada parroquia un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit á consultarme creguts d' estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s' han cenvensut de lo contrari. La opinió dels senyors facultatius d' aquesta comarca respecte al meu establiment «La Creu Roja» y 'ls set anys de práctica en la casa Clausolles de Barcelona, son garantias que no olvida 'l públich.

Braguers de tota classe lo més práctic y modern para la curació de las hernias
Especialtat en bragnerets de cautchu para la completa y prompta curació dels tendres infants.
Elastichs omoplátics para evitar lo carregament d' espatillas.
Faixas hipogástricas para corretjir la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias.
ESTABLIMENT LA CREU ROJA PLASSA DE PRIM.-REUS

INSTITUT VACUNÓGENO SUIS ♦ LAUSANNE

DIPOSIT EXCLUSIU A REUS

D. ANTON SERRA (farmacéutich)

Arrabal Santa Anna, 30

Tubo para 2 á 3 vacunas	Ptas. 1'25	Placas para 3 á 4 vacunas	Ptas. 1'50
Tubo para 8 á 10 vacunas	> 1'50	Placas para 6 á 8 vacunas	> 3'00
Tubo para 20 á 25 vacunas	> 3'00	Pots para 25 vacunas	> 8'00
Estutz ab 5 tubos para 2 á 3 vacunas	> 4'00	Pots para 50 vacunas	> 15'00

